

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że nie przyjmując w wyznaczonych terminach wszelkich środków niezbędnych dla zniesienia systemu pomocy uznanego za bezprawny i sprzeczny ze wspólnym rynkiem decyzją Komisji 2005/919/WE z dnia 14 grudnia 2004 r. Zachęty podatkowe dla spółek biorących udział w zagranicznych imprezach targowo-wystawienniczych [notyfikowana 17 grudnia 2004 r. jako dokument nr C(2004) 4746], (Dz.U. L 335, s. 39) oraz odzyskania od beneficjentów pomocy przyznanej w tym systemie, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom, które ciążyą na niej na mocy art. 2, art. 3 i art. 4 tej decyzji oraz traktatu WE;

— obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin, w którym Włochy powinny były znieść system pomocy i odzyskać pomoc przyznaną niezgodnie z prawem upłynął dwa miesiące po doręczeniu decyzji.

Po upływie kolejnych czterech lat, władze włoskie odzyskały jedynie około 65 % pomocy, w odniesieniu do której został wydany nakaz zapłaty i powinny również poinformować Komisję o kwocie pomocy wypłaconej beneficjentom, którzy nie mieli prawa skorzystania z systemu pomocy.

Skarga wniesiona w dniu 4 sierpnia 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich/Rzeczpospolita Polska

(Sprawa C-311/09)

(2009/C 256/23)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: D. Triantafyllou i K. Herrmann, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rzeczpospolita Polska

Żądania

— stwierdzenie, że poprzez nałożenie podatku VAT w sposób określony w rozdziale 13, paragraf 35, pkt. 1, 3, 4 i 5 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 27 kwietnia 2004 r. do świadczenia usług międzynarodowego przewozu drogowego przez podatników mających siedzibę albo stałe miejsce zamieszkania poza Polską, Rzeczpospolita Polska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy artykułów 73, 168, 273 dyrektywy Rady z 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej 2006/112/WE. ⁽¹⁾

— obciążenie Rzeczpospolitej Polskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Usługi międzynarodowego przewozu drogowego podlegają opodatkowaniu podatkiem od wartości dodanej na zasadach określonych w dyrektywie 2006/112/WE.

Zdaniem Komisji, sposób nakładania i obliczania podatku VAT określony w rozdziale 13, paragraf 35, pkt. 1, 3, 4 i 5 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 27 kwietnia 2004 r. od usług międzynarodowego przewozu drogowego przez podatników mających siedzibę albo stałe miejsce zamieszkania poza Polską jest niezgodny z artykułami 73, 168, 273 dyrektywy 2006/112/WE. Niezgodność z art. 73 dyrektywy 2006/112/WE polega na tym, że w każdym przypadku podstawą opodatkowania VAT stanowi kwota 285 PLN, co nie uwzględnia ani rzeczywistej odległości pokonywanej w Polsce przez autobus, ani rzeczywistej zapłaty należnej za daną usługę. Polski system poboru VAT nie zezwala podatnikowi świadczącemu usługi międzynarodowego przewozu osób na odliczenie VAT od towaru nabytego podczas danego okresu rozliczeniowego na potrzeby owej opodatkowanej usługi przewozowej (np. paliwo), co stoi w sprzeczności z art. 168 dyrektywy. Ponadto, polski system poboru VAT jest niezgodny z art. 273 dyrektywy 2006/112/WE, gdyż ustanawia on dla podatników obowiązek złożenia deklaracji wykazującej kwotę podatku w urzędzie celnym w chwili wjazdu autobusu z pasażerami na terytorium Polski oraz zapłaty tego podatku w urzędzie celnym „z chwilą wjazdu autobusu z pasażerami na terytorium kraju”, co prowadzi do powstania formalności związanych z przekraczaniem granic.

Zdaniem Komisji, sporny system poboru i naliczenia VAT nie może być oparty na art. 281, ani na art. 395 dyrektywy 2006/112/WE.

⁽¹⁾ Dz. U. L 347 str.1

Skarga wniesiona w dniu 6 sierpnia 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Austrii

(Sprawa C-313/09)

(2009/C 256/24)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: F. Erlbacher i M. Adam, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Austrii

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że poprzez nieprzyjęcie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych koniecznych dla wykonania dyrektywy Rady 2006/88/WE z dnia 24 października 2006 r. w sprawie wymogów w zakresie zdrowia zwierząt akwakultury i produktów akwakultury oraz zapobiegania niektórym chorobom zwierząt wodnych i zwalczania tych chorób⁽¹⁾, zmienionej dyrektywą Komisji 2008/53/WE z dnia 30 kwietnia 2008 r. zmieniającą załącznik IV do dyrektywy Rady 2006/88/WE w odniesieniu do wiosennej wirerii karpia,⁽²⁾ a w każdym razie poprzez niepoinformowanie Komisji o przyjęciu tych przepisów, Republika Austrii uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy wymienionych dyrektyw;

— obciążenie Republiki Austrii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy 2006/88/WE upłynął 1 maja 2008 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 328, s. 14.

⁽²⁾ Dz.U. L 117, s. 27.

Skarga wniesiona w dniu 7 sierpnia 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Belgii

(Sprawa C-315/09)

(2009/C 256/25)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: F. Erlbacher i L. de Schietere de Lophem, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Belgii

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że poprzez nieprzyjęcie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych koniecznych dla wykonania dyrektywy Rady 2004/38/WE z dnia 24 października 2004 r. w sprawie wymogów w zakresie zdrowia zwierząt akwakultury i produktów akwakultury oraz zapobiegania niektórym chorobom zwierząt wodnych i zwalczania tych chorób,⁽¹⁾ zmienionej dyrektywą Komisji 2008/53/WE z dnia 30 kwietnia 2008 r. zmieniającą załącznik IV do dyrektywy Rady 2004/38/WE w odniesieniu do wiosennej wirerii karpia,⁽²⁾ a w każdym razie poprzez niepoinformowanie Komisji o przyjęciu tych przepisów, Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy wymienionych dyrektyw;

— obciążenie Królestwa Belgii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy 2006/88/WE upłynął 1 maja 2008 r., a termin transpozycji dyrektywy 2008/53/WE upłynął 1 sierpnia 2008 r. Tymczasem w chwili złożenia niniejszej skargi strona pozwana nie ustanowiła przepisów koniecznych do transpozycji dyrektywy, a w każdym razie nie poinformowała o nich Komisji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 328, s. 14.

⁽²⁾ Dz.U. L 117, s. 27.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 12 sierpnia 2009 r. — Secretary of State for the Home Department przeciwko Mari Dias

(Sprawa C-325/09)

(2009/C 256/26)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Secretary of State for the Home Department

Strona pozwana: Maria Dias

Pytania prejudycjalne

1) Jeśli obywatel Unii Europejskiej przebywający w państwie członkowskim, którego nie jest obywatelem, przed transponowaniem dyrektywy 2004/38/WE⁽¹⁾ był posiadaczem karty pobytu prawidłowo wydanej na podstawie art. 4 ust. 2 dyrektywy 68/360/EWG⁽²⁾, lecz przez pewien czas pozostawał w okresie ważności tej karty z własnej woli bez pracy, nie będąc osobą na własnym utrzymaniu oraz nie spełniając warunków wydania takiej karty, to czy osoba taka, jedynie z uwagi na posiadanie tej karty, w tym czasie nadal „legalnie zamieszkuje” w przyjmującym państwie członkowskim na potrzeby nabycia stałego prawa pobytu na podstawie art. 16 ust. 1 dyrektywy 2004/38/WE?